

L'Autonomista

Diari Federalista Republicà i d'Avísos i Notícies - És publica a la tarda

Any XXXVIII

Girona, Dimecres, 28 de Març de 1934

Núm. 9.660

FRANQUEIG CONGRAT

ELS CARLINS CONTESTEN A LA "LA LLIGA"

Les dretes gironines a la barreja

Es del domini públic l'escaudolosa baralla de les dretes gironines, ahir qualificades per a l'obtenció del botí electoral, avui arramengades de braços per estirar-se els cabells i anar a trompada seca, en l'hora del reparament.

La "Lliga" ha explicat en diverses notes publicades en la seva premsa el joc de les disensions amb els seus aliats, els carlins i "Renovación Española". Ha dit coses edificants contra els seus afins. Aquests, com és natural, contesten les acusacions que aquella ha formulat, en una fulla que ha vist la llum pública. Per a conèixer de l'opinió, i gaudi de la mateixa, publiquem a continuació alguns dels fragments més sucosos de la rèplica de les dretes monàrquiques, aliades de la "Lliga".

La fulla en qüestió porta per títol "En justa defensa" i per subtítols aquests:

"La actitud noble i digna de nostres amics descubre molts misteris. Saturno devora a su propio hijo. La soberbia intransigencia de la "Lliga" sacrifica la solución Alcalá. El único pacto serio y formal existente. Lo otro fué un tanteo, una exploración de ánimo, un globo sonda. La "Lliga" ambiciosa desecha a los partidos y busca a las personas. Rompe la unión. Ampara deslealtades e inconsecuencias. La Comunion Tradicionalista con cargos o sin ellos seguirá defendiendo los intereses de Gerona, morales y materiales, hasta el triunfo definitivo, que acabará con todas estas intrigas."

A continuació diu que no ha parlat fins ara perquè no volia que es digués que entorbia la possibilitat d'una constitució harmònica de l'Ajuntament, i assegura que l'èxit electoral

davant de l'actitud de l'Esquerra el dia de les eleccions, fou degut a la "Comunion". Dedicava uns paraules de forta censura als senyors Cervera i Busquets, dient que llur independència ha estat una "bellaqueria".

Fa història de les negociacions hagudes per a demostrar que no hi hagué pacte i que en una repartició proporcional els hi corresponia dos llocs en la Comissió de Govern. Després afegeix:

"Pasó lo que todos sabemos en la sección 3.ª del distrito 1.º y con tal motivo la Izquierda presentó recurso al Tribunal Contencioso-Administrativo, fallado el cual con todos los pronunciamientos favorables, recibimos una comunicación del Sr. Riera, fecha 1.º de marzo, poniéndonos en conocimiento dicha resolución, y suplicando la asistencia al Centro Catalánista a las 7 de la noche, de todos los candidatos triunfantes —pongan atención todos los que hablan del supuesto pacto— "per a posar-se d'acord per a la designació dels càrrecs que deuen ésser coberts a la primera reunió de l'Ajuntament celebrat". Esto mismo indica que no hay pacto serio y formal respecto de como debía verificarse definitivamente la constitución municipal.

Recibida esta comunicación, reuniéronse en el Centro Provincial Tradicionalista los concejales electos, señores Cervera, Tarrés, Domenech, Busquets y Viñas con el Comité ejecutivo provincial y Junta del Centro, acordándose constar en acta la resolución de pedir dos puestos en la distribución de cargos, uno a escoger y otro a gusto de la otra parte.

Con este acuerdo acudieron inmediatamente al Centro de "Lliga Catalana" hallando reunidos ya a todos

los interesados, abriéndose al cabo de unos momentos discusión sobre los asuntos a resolver.

El señor Busquets, como cuestión previa, indicó que fuera procedente discutir si el Alcalde que debería elegirse tendría que ser de los nombres de la candidatura triunfante o de fuera de ella. En este momento el señor Riera significó que, como su nombre había circulado ya como posible para ir en candidatura sin duda fuera conveniente su retirada para que pudiesen deliberar más libremente, a lo que manifestó el señor Tarrés que le parecía no había necesidad, que lo procedente era señalar la distribución de puestos y que a este respecto el Centro Tradicionalista había acordado en justa compensación al apoyo concedido para el triunfo, fuesen dos los puestos a reclamar, según ya hemos indicado. Uno a nuestra elección y el otro a gusto suyo. Sin tiempo de concretar el cargo escogido en cuyo caso se les hubiera manifestado era la tenencia de Fomento, levantáronse una serie de gritos y protestas, alegando entre frases de mal gusto que había un supuesto pacto que debía de cumplirse por virtud del cual no nos correspondía más que un puesto a cambio de votar al señor Alcalde de la "Lliga"; a lo cual respondió el señor Cervera (fíjese bien el lector!) que si bien existía este compromiso, no obstante quedaba por determinar la compensación correspondiente a la segunda, tercera y cuarta tenencia. La actuación del señor Cervera en la primera votación del Ayuntamiento para cargos responde, sin duda a este punto de vista, y por esto vota en blanco en las tenencias y renuncia a la que le ha dado la "Lliga"; mas esto no es obstáculo para que después en el momento de mayor interés para la Comunion Tradicionalista, cuando está debatiendo sus derechos y dignidad política se ausente del Centro Tradicionalista, no se comunica con nosotros y finalmente vota con la "Lliga". Como debe calificarse este comportamiento, que lo diga el lector imparcial de esta hoja. En el Diccionario hay una durísima palabra que expresa esta vergonzosa realidad.

Vista y consumada la mala partida de uno y otros y deseando, aunque fuese transigiendo de última hora que aparecieran juntos en el Ayuntamiento los que lucharon en las urnas, muchos amigos en bien de la paz, propusieron una nueva entrevista en que fueron intermediarios dos respetables personalidades, antes de la tercera votación, transigiendo en lo de la Comisión de Fomento, y dándose entrada a dos de nuestros amigos, si bien imponiendo el veto por lo que se refería al señor Cervera a consecuencia de haberse producido con la notoria indisciplina censurada y condenada por los buenos tradicionalistas y por todo aquel que conozca a lo que obliga el culto a un ideal y a la adhesión a su partido, y fué rehusada la propuesta por dignidad y decencia política.

La dignidad y decencia política atropellada por todos los medios por los "meneurs" de "Lliga Catalana".

tro de "Lliga Catalana" manifestando el señor Tarrés que ya se le podían quedar todo con lo que levantó la sesión el señor Riera, dando por acabados todos los compromisos.

Así las cosas, recibió el señor Tarrés una visita del señor Hosta que le dijo la hacía particularmente para manifestarle que pensava lograr se nos concediera dos tenencias para los tradicionalistas con exclusión empero del señor Busquets, a lo que el señor Tarrés manifestó que no admitía imposiciones; que podían ellos mandar y dirigir en su casa, pero que en la nuestra mandaríamos nosotros.

Así se estuvo hasta las once de la noche del domingo en cuya hora se telefoneó desde el Centro Catalánista, manifestando que definitivamente aceptaban también al Sr. Busquets, teniendo tiempo para resolver hasta las 10 de la mañana del lunes y que caso de no contestar quedaba irrevocable el asunto por no cederse todavía la tenencia a escoger que era la de Fomento, de la que no quiso desprenderse "Lliga Catalana". Ella sabrá por qué.

Nosotros no la queríamos para otro objeto que para dar colocación en lo posible a una serie de obreros sin trabajo que acuden al Centro Tradicionalista y a los que se ha socorrido en diferentes ocasiones, con el excelente concurso y cooperación de muy buenos católicos.

acudiendo a última hora y término a la compra de votos por medio de la oferta de una vara a dos o tres que no representan para nada el significado de la elección, desechando a los partidos que fueron comilitantes! El colmo!

La Comunion Tradicionalista de Gerona sin embargo seguirá, sin cargos ni apetencias, defendiendo en el Consistorio los intereses morales y materiales de Gerona, luchando contra todas las condescendencias y traiciones hasta la hora del triunfo definitivo en que barrerá a los hipócritas y fariseos que, fingiéndose defensores de todos los derechos que hoy están en discusión, atropellan fueros y justicias de dos agrupaciones políticas con quienes fueron aliados, valiéndose de las maniobras del más bajo estilo. — El Comité electoral Tradicionalista. — Gerona marzo de 1934.

Primer plano

Orden público... El orden público — mejor diríamos desorden público — preocupa grandemente a nuestros gobernantes. Así lo ha afirmado el señor Lerroux a la salida de un Consejo... Y, "el viejo león" ha procurado dar a sus palabras un acento de honda emoción y, a su gesto, un aire condolido y paternal... Después el antiguo Emperador — remozándose al recordar pretéritas actitudes heroicas — se ha atusado los bigotes y ha lanzado la amenaza que quiso ser enérgica y viril... ¡Ah!...

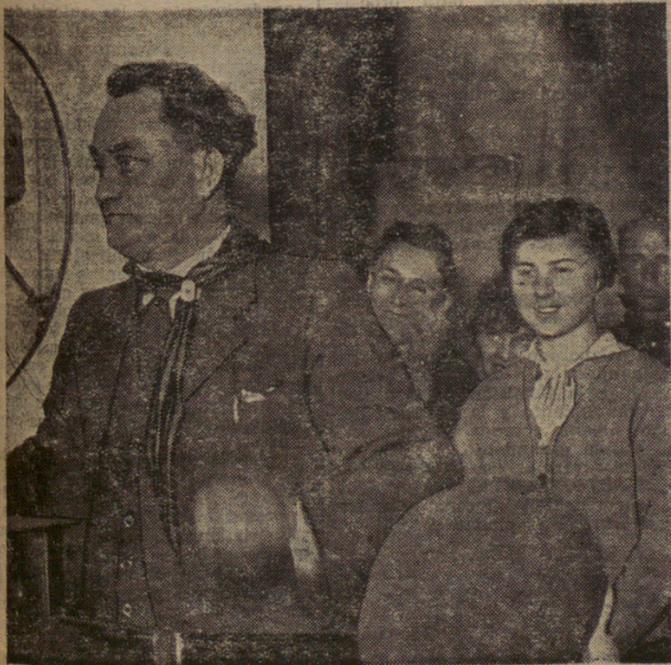
"Extirparemos, como sea, esta criminalidad pujante..." Ha dicho Don Alejandro — estas o parecidas palabras — ahuecando la voz, como los actores afectistas en la escena cumbre de un drama pasado de moda.

"Mañana daremos un proyecto de Ley que cortará, de cuajo, el pistolismo..."

Y después de esta — exacta o semejante — declaración, el jefe del Gobierno, ha puesto punto y aparte al grave problema.

¡Muy bien!... Aplaudimos — sinceramente — la buenísima fe del Presidente. Creemos — como él — que es preciso terminar con la caótica situación actual... Pero...

Pero no basta "extirpar", no es suficiente "cortar de cuajo"... El mal

DIMITROFF EN EL PAIS DELS SOVIETS

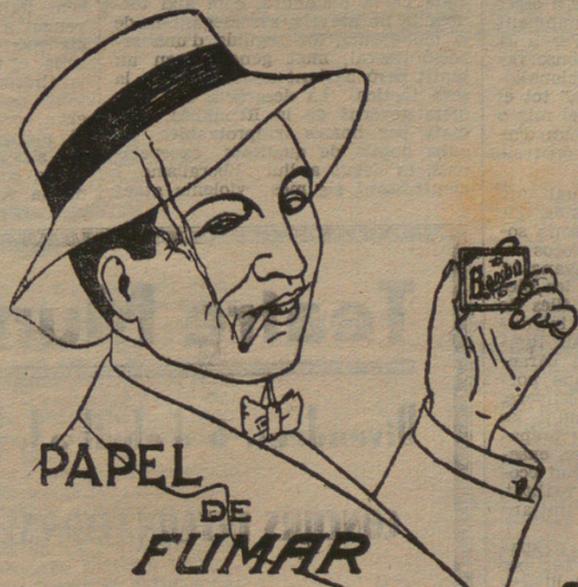
L'arribada a Rússia de Dimitroff i els seus dos compatriotes Popoff i Tanoff després de llur absolució dels objectius alemanys, ha constituït un real triomf. La fotografia mostra a Dimitroff parlant a la Ràdio Soviètica. En aquesta ocasió el veiem portant un mocador roig al coll que l'organització Jovenut Comunista li ha lliurat com a present honorífic.

Mateu, Bonmatí & C.^a

PLAÇA REPÚBLICA, 12 - Girona
CARRER CIUTADANS, 1

Queda obert el pagament dels cupons,
venciment

1er. d'Abril de 1934

BAMBÚ

tiene una causa y, el escalpelo del legislador, debe ir a su encuentro, por más honda y escondida que esté.

No basta castigar el efecto... Hay que curar el mal en sus raíces profundas.

Una ley dura y represiva para el delito pero que — al mismo tiempo

— haga imposible la existencia del delincuente. Una ley humana, sabia, científica, no una ley fría, de las que sólo se escriben para burlarlas... Ahora conviene una ley "en serio" y no jugar a "hacer leyes".

RODRIGUEZ-GRAHIT

A. CLARA TURON

BANQUER

Plaça de la República, 4 GIRONA

Emissió d'Obligacions de la «Compañía de Riegos de Levante y Eléctrica de los Almadenes»

Rédit, 6 % anyal, net d'impostos ~ Preu: 95 %

S'admeten subscripcions

Telèfon n.º 28. Telegrams: CLARA-BANQUER

IDEES I DOCTRINES

Democràcia i disciplina

He parlat recentment de la contrarevolució a Espanya. Però la contrarevolució és també una revolució. I heus ací com per una llei inexorable es troben avui oposades en la nostra Península, dues forces contràries, cada una d'elles disposada a aixafar l'altra, o si és possible a neutralitzar-se.

Es inútil de preguntar-se sobre el resultat futur d'aquest combat. El que interessa és precisar la significació dels dos poders adversos que potser es ve preparant per entrar dins la fase definitiva de la lluita. Un fet és mentrestant assolit: la lluita no és pas entaulada entre dos règims ideals, república i monarquia. Puix la monarquia se'n va anar precisament sense que ningú la matés, per tal de deixar el camp lliure a les dades de l'inevitable problema, i la República no vingué pas per resoldre-les ella sola, sinó per traçar el solc més adient a llur desenvolupament.

Abans el canvi del règim i amb gran indignació d'un bon nombre de republicans, vaig escriure que la República per si sola no era res. I és evidentment a això que jo faig al·lusió. Un règim en si mateix no resolt res avui, i més quan ell mal ha resolt cap dels problemes vitals de l'Estat. Es solament un terreny més o menys favorable a llur solució. I és per això, i fent excepció del grup, respectable a tots els punts sens dubte, dels fidels per sentimentalisme a la monarquia, cap dels que tenen consciència de les responsabilitats d'avui no pot fer eixir del seu pla secundari la qüestió de la forma de govern, resolta dins el sentit republicà.

No es tracta pas d'una lluita entre dretes i esquerres, no obstant i ésser aquests els noms donats comunament als dos partits adversaris. Per a la "dreta" entenem, l'esperit conservador, burgès, capitalista, tradicionalista i religiós. I per l'"esquerra" tot el contrari. Però amb tot i que el roig o el negre dominen dins cada un d'aquests partits, no és pas ací on resideix la distinció fonamental.

Existeix en l'Espanya actual una extrema confusió, més profunda que aparent dins els grups militants sota l'una o l'altra color. Nombrosos esperits liberals, sovint molt avançats, es compten per exemple dins les files catòliques, mentre que les files de l'extrema esquerra abriguen intranquïtats ideològiques i socials també accentuades com les que caracteritzen el més sovint als que porten sotana. Tal vegada les senyeres que veiem onejar per damunt les masses dels adversaris que es preparen per entrar en lluita porten ensenyes ideals de règim i d'actitud econòmica o religiosa. Però en realitat, es tracta d'un conflicte de mitjans i no d'idees.

Una massa considerable d'espanyols d'avui formada sobre tot per joves, ha estat decebuda pel liberalisme, i defensa la idea d'un Estat fort, dins el qual l'individu deu sotmetre's a una rígida disciplina del deure. És evident que trobem ací, a les avançades dels feixistes i els comunistes. Però hi veiem igualment nombrosos liberals d'arrelada convicció que s'han vist obligats a reconèixer la desgràcia de llur sistema; els uns estan desesperats, els altres plens de la serenitat que dona sempre el fet de col·locar per damunt dels sentiments—per molt particularment cars que aquests siguin—la realitat dels esdeveniments. I sobretot hom remarca l'assentiment que porta a tal actitud la massa d'espanyols sense posició definida en la vida pública, indiferent a les lluites polítiques o confessionals, però freturosa de viure

en pau i de treballar amb un mínim de seguretat.

Heu ja presentat aquest fenomen durant els anys que precediren la dictadura de Primo de Rivera, i és per això que la majoria de l'opinió espanyola va rebre aquest darrer amb un sentiment d'esperança. Els espanyols, heus ací deu anys, estaven una mica decebuts de la política convencional i de la ficció parlamentària. Així mateix la monarquia també n'estava. Per molts era allò un sentiment de fatiga, la consciència de llurs pròpies faltes civiques, i incaços d'esmenar-se espontàniament, pidolaren sense donar-se'n compte una disciplina exterior.

La gran errada del dictador militar fou la de substituir una ficció política a una altra, sense renovar-les profundament, i donant netament, encara que sense excessiva crueltat i amb més impertinència que duresa, aquella impressió d'opressió que els nous règims deuen forçosament provocar en els primers temps de llur existència. Vet ací perquè el país ben prompte en desacord amb el dictador, formulà l'expressió de la seva protesta en l'ideal del liberalisme, ideal d'alguna manera inèdit per nosaltres, perquè, a excepció d'alguns rasos episòdics, el nostre poble no havia mai fruit plenament d'un règim de veritable llibertat. L'alçecament liberal agrupà la massa més important d'espanyols, anant de l'extrema esquerra fins a una regió molt avançada del partit conservador, i el cap mateix, el senyor Josep Sánchez Guerra, figurà a les avançades de la protesta.

I molt lògicament, a la fi, la caiguda de la dictadura, com així tot-hom ja ho preveia, arrossegant la de la monarquia, fou seguida d'una reacció liberal, molt generosa en un sentit però bastant anacrònica en la seva tàctica. La desgràcia dels primers governs de la República, formats per homes irreprotxables, alguns dotats de qualitats excepcionals, és degut a llur liberalisme. I mentrestant els més violents atacs

que ells es veieren obligats a sofrir foren causats pels actes antiliberals als quals ells foren constrets, com el de l'alçament andalús de 1932, i la malarada repressió de Casas Viejas. Tanta energia, si hagués respost a actes premeditats pel govern i no hagués estat imposada com a contraccor per les circumstàncies, hauria reforçat l'Estat i inaugurat la pacificació d'Espanya. Però tal com va ésser, serví de pretext fàcil a l'acarnissament dels enemics. I el govern Azafia fou tombat i reemplaçat per un altre govern que s'havia compromès probablement en atenció al liberalisme i al parlamentarisme.

Són aquests liberalisme i parlamentarisme que es troben avui en crisi davant el país, de cara a mètodes de govern que no volen pas ésser liberals, mentre que de l'oposició hom exigeix arbitràriament un liberalisme integral del govern enemic. L'autor d'aquestes ratlles és un vell liberal, que morirà liberal en el més pregó del seu ésser. Jo crec amb una fe absoluta que cada progrés de la humanitat serà medit per l'índex de llibertat que representi. Però la llibertat, en tant que ideal històric és una cosa, i el fetitxisme liberal, hermèticament tancat a tot el que ve de l'exterior, com tots els demés fetitxismes n'és una altra. La llibertat és un factor essencial de la vida dels pobles. Li esdevé el mateix que als òrgans del cos humà indispensables a la vida, s'hipertrofia i s'inflama si hom n'abusa. I per a la hipertrofia no hi ha altre tractament que el repòs i la dieta. Sigui la que es vulgui l'angúnia amb la qual nosaltres, liberals, contemplem la situació, la dictadura s'imposa actualment? L'essencial per a nosaltres és que sigui breu i que d'ella ens vingui la llibertat ordenada i llure de la tendència criminal al desordre inútil de la que sofreix actualment.

Seria a bastament a la llibertat de situar-se al damunt del seu propi fetitxisme liberal perquè fos compatible amb un ordre intel·ligent de deure estricte vers l'Estat, compatible amb les llibertats progressives, i distinta per tant de l'ordre integral i orb, crudel i al fons interessat que prediquen els nostres reaccionaris. Però el pes artificial de la nostra pròpia llegenda ens priva de pensar així, i preferim estúpidament perdre-ho tot mentre no se'n tracti de reaccionari; i ens entreguem així, amb les mans lligades a aquells que neugen el mateix principi de la llibertat.

La gran falta de l'home polític, i sobretot de l'home polític liberal, és la d'oblidar-se sempre de la massa invertibrada que no està afiliada a cap partit, i que cada dia prefereix més els mitjans a les idees, en tant que programa de govern.

Avui les col·lectivitats organitzades, obreres, patronals, etc., lluiten entre elles en els països liberals, amb armes que fereixen l'espectador més segurament que l'enemic. L'exemple que més ho prova és la vaga. I l'espectador acaba per preferir que sigui l'Estat autoritari el qui arregli els conflictes sense ferir els no combatents, mes essent ell qui deu pagar aquesta pau amb la pèrdua d'una part de la seva llibertat. L'home mitjà, quan deu escollir entre la pau i la llibertat, sacrifica aquesta última sense dubtar, puix que per ell el problema de la llibertat política és molt menys important que les minories d'excepció. Jo no dubto que en la present lluita el liberalisme no sigui venut a Espanya, si ell no rectifica els seus orbes costums. I aquesta vegada, el moviment aliberador contra la tirania que, fa vuit anys, trobà tants de nobles campions i una tan gran aprovació en les masses, no serà més possible, puix que el fracàs del sistema liberal que serví de senyera contra la tirania està encara massa viu i massa aprop de nosaltres.

tres. Si el règim antiliberal triomfa, aquest triomf pot ésser, doncs, molt llarg. I és irritant de veure la ceguesa, amb la qual els nostres, les esquerres, refusen de veure aquest fet, que apareix no obstant clar com la llum del dia.

A més, l'Estat autoritari aprèn dels Estats on ell ja ha triomfat, a ésser igualment progressiu. És evident que ho aprèn practicant la violència igual com la llibertat del segle dinovè s'educà en l'escola de la guillotina. Però a l'últim acabarà per donar l'impressió de què amb ell la llibertat existeix. L'Estat liberal quan ressona girà deurà haver après si no vol fracassar de nou, a tornar al seu temps, a la llibertat compatible amb una disciplina rigorosa. Ens cal defensar les eternes idees amb nous mitjans i amb armes esmussades.

DR. GREGORI MARASO
(Traduït de "La Dépêche" per l'AUTONOMISTA per Agustí Peral)

LA CASA R. GUICH CAROL

ha fet la presentació de NOVETATS per a PRIMAVERA i ESTIU, en BRUSETES, SUETERS, VESTIDETS, etc., per a Dona i Nens, i altres confeccions de punt a PREUS DE PROPAGANDA.

VISITEU ELS APARADORS

FÀBRICA DE GÉNERES DE PUNT

MOLT aviat inauguració de la secció de CAMISES A MIDA. Proveu la nostra CAMISA POPULAR al preu de 5'25 pessetes i de duració a 3'75 pessetes parell.

Esperem que les persones de bon gust, que saben valorar les nostres ofertes no deixaran de visitar-nos.

CARRER DE JAUME I. NÚM. 10 (Gran.Via)
ENFRONS L'ESCOLA NORMAL DE MESTRES
AQUESTA CASA NO TE SUCURSAL

CRÒNICA

MISS GIRONA 1934

Noticiari del Concurs El que diuen els altres Copiem del nostre estimat col·lega "El Dia Gráfico", de Barcelona: Para la proclamación de "Miss Gerona 1934"

El pròxim dia 6 de abril, a las diez de la noche, se celebrará en el Teatro Municipal de aquella ciudad, un solemne festival-baile para proclamarse "Miss Gerona 1934".

El alcalde de Gerona — o un concejal delegado suyo — impondrá a la señorita elegida la banda oficial.

El Jurado competente está ultimando los detalles de las distintas eliminatorias, para llegar a la designación final.

Hasta ahora son muchas ya las pefias y entidades recreativas adheridas al Concurso, recibiendo, todos los días, entusiastas adhesiones, lo que hace asegurar un éxito rotundo y definitivo.

Se ha dispuesto ya el adorno del Teatro Municipal para que presente el aspecto de las grandes solemnidades.

Han colaborado —prestando su valiosa ayuda— a la cesión del Teatro Municipal, la Comisión de Gobierno del Ayuntamiento y la Empresa del Teatro Albéniz arrendataria del primer coliseo gerundense.

Podemos afirmar que el diario local L'AUTONOMISTA, organizador del concurso "Miss Gerona 1934", se ve asistido por la ciudad entera.

ESPORTIVES

FUTBOL

El Girona a Tarrassa El proper diumenge el "Girona F. C.", es traslladarà a Tarrassa per tal de jugar un encontre amistós contra l'onze propietari del terreny.

Si hi ha algun soci que desitgi acompanyar als jugadors podrà fer-ho mitjançant inscripció que deurà formalitzar el Delegat senyor Amadeu Oliva a l'estatge social de set a nou del vespre. El preu d'anada i tornada serà de vuit pessetes.

El Girona contra el Júpiter a Vista Alegre

A causa de no haver-se pogut posar d'acord les Juntes directives dels equips "Girona F. C." i "Celta F. C." en el que fa referència a les condicions econòmiques, no ens serà possible de poder admirar el joc de l'onze gallec.

La Junta del Girona, però, atenta en tot moment a proporcionar als seus socis partits d'envergadura, ha arribat a un acord amb el club esportiu Júpiter, qual equip s'enfrontarà amb el nostre el proper dilluns a l'estadi de Vista Alegre a les quatre de la tarda.

El Júpiter arrengrarà el següent onze: Casanovas, Claudio, Boga Font, Rosalenc, Basilio Diego, Serra, Perpinyà, Morales.

NOTÍCIES

POR LOS SIN TRABAJO

La novellada del domingo

La Comisión organizadora de la novellada que se celebrará el próximo domingo nos encarece que signifiquemos, en su nombre, su más profunda agradecimiento a las autoridades de Gerona por la suma de facilidades que vienen aportando a fin de que el festival a beneficio de los obreros sin trabajo obtenga un positivo resultado, poniendo por su parte todos medios sean conducentes para que los obreros en paro forzoso puedan aliviar, en lo posible, la apurada situación de sus hogares, hoy hundidos en la miseria. Y para ello se ofrece a las clases pudientes, como asimismo a la clase media también, una ocasión de manifestarse con arreglo a sus sentimientos nunca postergados en duda, y toda vez que se trata de un escasísimo desembolso con que contribuir a tan humano fin. Y está en que hemos de excusar todo llamamiento a los compañeros en la actualidad con trabajo, ya que éstos obran, como siempre, realizar un supremo esfuerzo en pro de sus camaradas.

El conocido matador "Pedro" ha prometido su concurso, actuando en la fiesta taurina en absoluto desinteresadamente, son sus palabras, requerimientos de ese hombre bueno que se llama Don Pedro Márquez, está echando el resto para que el obrero parado gerundense pueda tener, con los suyos, unas horas libres de amargura y de infortunio.

A l'objecte d'afavorir el retorn dels excursionistes i demés viatgers, els dies 1 i 2 del pròxim mes d'abril, festivitats de Pàsqua, circularà un tren extraordinari que sortirà d'Olot a les 18'13 i arribarà a Girona a les 20'58. En els esmentats dies 1 i 2 no circularà el tren número 7.

El dia 2 el tren número 20 circularà entre Amer i Olot.

L'inspector pecuari municipal senyor Joaquim Alcalde, per no presentar cap senyal de rabia, ha donat d'alta a un gos que va mossegar a una noia de la Plaça del Gra.

Per manca al dispost per l'Alcalde referent a passar per llots permessos, hem estat denunciats per la guàrdia municipal urbana dos indústrials d'aquesta ciutat.

Del camp prop de la farnera del nyor Teixidor, han estat expulsats per la guàrdia municipal urbana dos caravanes de gitano que s'havien instal·lat allà.

Teatre Municipal

Divendres, 6 d'abril a les 10 de la nit

CONCURS INTERNACIONAL DE BELLESA

Grandiosos FESTIVAL-BALL

Solemníssima proclamació de

Miss Girona 1934

A...

dins les ombres d'un sospire
Tan a pleret que venia,
i has sentit el meu trepig...
Els teus ulls, quin roig trenc d'alba
dins les ombres d'un sospir!...
Et dic un present de genuines
arrencades del meu pit...

IU BOHIGAS

Salt, març de 1934.

MADRID

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 28.— El Consell de ministres ha acabat a la una de la tarda. El senyor Lerroux ha dit que s'havia estudiat la manera de reprimir l'estat de criminalitat d'Espanya i amb perfecte acord s'ha encarregat als ministres de Governació i Justícia que redactin un avant-projecte que bases ja es varen donar a conèixer ahir.
S'espera per a resoldre això que arribi de París el senyor Madariaga.
Entre altres assumptes s'ha parlat del preu de venda dels diaris.
El Govern podria resoldre-ho per decret, però vol abans estudiar primerament aquest problema amb representants de les fàbriques de paper, de les empreses i perits perquè facin un projecte.
L'augment del preu de venda hi serà, però escalonat, arrançant-se al tamany i al pes del paper.

El ministre de Marina ha dit que hi havia hagut unanimitat en els acords presos i que marxarà a Cartagena per a assistir als actes que allí es celebraran però que el dilluns tornarà a ésser a Madrid.

A PALAU

Madrid, 28.— El President de la República ha rebut nodrida audiència.

EL GENERAL BATET

Madrid, 28.— El general Batet ha estat avui a la Presidència.

MILITARS ABSOLTS

Madrid, 28.— En el Suprem s'ha vist la causa contra els tinents de cavalleria Alfons Gómez i Horaci Moreu, processats pels successos del 10 d'agost i evadits de Villa Cisneros. Han estat absolts.

Mètode Berlitz

Es donen classes de francès i anglès
Figuerola, 35, principal.
GIRONA

—ES TRASPASSA per no poder-lo atendre, llogant-lo o venent-lo, sol o separat, un esplèndid local de café i cinema-teatre, amb ple apogeu i en molt bonica població de molt treball i molt ben situat.— Raó en aquesta Administració.

EL DIABLO EN PALACIO.—1195

—Sí. Vos saldréis primero. La ventana está muy cerca del suelo y poco trabajo os costará bajar. En seguida recibiréis a Blanca en vuestros brazos.

Estas palabras parecieron sacar a la doncella de su distracción y a la vez que dejaba escapar un grto, y que de sus ojos salía un raudal de lágrimas, se arrojó al cuello del paje y lo estrechó convulsivamente.

—¡Luis!—exclamó—. ¡Luis hermano mío!

—Tranquillizaos—repuso el niño con voz ahogada por la emoción.

—¡Ya no volveré a verte!

—No os he dicho que irá a buscaros antes de una hora?

—¡Caerás en poder de nuestros enemigos!

—Desechad esos tristes pensamientos, señora.

—Juegas con la fortuna, y esta última temeridad te costará la vida.

—Señora, me despedazáis el corazón con vuestro llanto.

—Ven con nosotros.

—¡Imposible!

—¿Por qué?

—Porque quiero ver cómo la justicia de Dios cae sobre la cabeza del malvado.

—Todo lo sabrás después.

—No me basta, necesito presenciarlo. Vos no sabéis lo que pasa en mi interior: la desesperación, la rabia me atormenta en grado tal, que me enloquece.

—Plensa que necesito tu protección.

Los ojos del paje brillaron con extraño fuego.

—Si yo no os amase tanto—prosi-

prescripciones será sancionada amb la multa de cinquanta pessetes si a la vivenda llogada resulta que no cal practicar-hi reformes, i de cent pessetes en cas contrari, execució immediata de les reformes i indemnització deis danys i perjudicis que s'ocasionin a l'inquilí.

RADIO

Casa importadora receptores Radio Americanos, desea relacionarse con casa importante de esta plaza, para concederle la exclusiva de venta por toda esta región. — Inútils sin referencias de primer orden. — Dirigirse a Mercedes Radio, D'Diputación 288, Barcelona.

PER TELÈFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

CINC ATRACADORS S'APODEREN DE 12.000 PESSETES QUE PORTAVA EL COBRADOR DE LA CASA DOCTOR ANDREU

Barcelona, 28.— A dos quarts d'una d'aquest matí, quan el cobrador de la casa Doctor Andreu, Ramon Turró, de 38 anys, ha entrat en una farmàcia del carrer de Wad Ras, 238, propietat de Cèlia Cortel, cinc desconeguts pistola en mà l'han rodejat i l'han tancat dins la cuina de la farmàcia junt amb el dependent.

Allí dintre els atracadors han pres al cobrador la cartera en la qual portava dotze mil pessetes i factures que anava a cobrar.

Després d'haver fet el robatori els atracadors han desaparegut en l'aire fantasma que els esperava davant la farmàcia.

L'atracament ha estat fet rapidísimament.

ENERGIQUES MESURES PER A EVITAR L'ACTUACIÓ DE LES BANDES DE PISTOLERS

Barcelona, 28.— Segons han manifestat el conseller de Governació als periodistes s'estan estudiant unes mesures per a posar en pràctica ràpidament per a perseguir d'una manera constant els que tenen arma sense el degut permís.

En efecte. Cada dia i a totes hores hi hauran ràzies per a detenir als pistolers i també als indocumentats, aplicant-se a aquests darrers la llei de vagabunds.

Hom rodejarà un carrer i aquest serà escorcollat de dalt a baix i així successivament per tot Barcelona.

ESTADELLA A LLEIDA

Barcelona, 28.— Segons han comunicat de Madrid a la Conselleria de Governació, demà arribarà a Lleida el ministre del Treball senyor Estadella.

A BARCELONA

Barcelona, 28.— Dissabte arribarà a Barcelona el sots-secretari de la Governació per a presidir la Junta de Seguretat de Catalunya.

El viatge el farà en automòbil.

DETENCIONS

Barcelona, 28.— Han estat detinguts Josep Sala Corominas i Josep Crehuet, els quals fingint-se militars, es dedicaven a corre les cases de monàrques i feixistes estafant-los quantitats.

RADIO GIRONA

E A J — 38

Programa per avui
Emissió de nit

A les 19.—Obertura. Senyals horals pel carillon. Música en discos.
A les 20.— Servei Meteorològic facultatiu per l'Institut de Girona.
Música en discos.

A les 20.45. Reportatge i notícies de premsa retransmes des de E. A. J. 15 pel Ràdio Associació de Catalunya. Informació financiera. Canvis de valors monetades.

A les 21.—Hora oficial.
A les 21.05.—Tercet "Ràdio Girona", integrat pels artistes gironins, Francesc Civil (pianista), Josep Saló (violonista), i Josep Serra (violoncel·lista).

El cabò primero (sel.) Caballero
La Traviata (selecció) Verdi
Oriental Granados
Preghiera Schubert
Jocs en el jardí J. Serra

A les 22.— Fi de l'emissió.

Programa per a demà

Emissió de sobretaula

A les 13.—Obertura. Senyals horals pel carillon.

Vint minuts per als infants.— Lectura de rondalles.— Música en discos.

A les 14.— Hora oficial. Música en discos.

A les 15.— Fi de l'emissió.

COMARCALS

Ahir vespre, el sindicat agrícol anomenat de "Sant Isidre", celebrà reunió general extraordinària per tal de tractar assumptes d'interès, ignorant el cronista els acords que en dita reunió es prengueren.

Entre l'element jove d'aquest poble se molt comentat i ensem esperat el gran diari festival-ball que el dia del proper abril es celebrarà en el Teatre Municipal de Girona, on tindrà lloc la proclamació de "Miss Girona 1934".

El ciutadà Manuel Termes, Alcalde d'aquesta població, ha fet donar publicitat el següent Ban:

"FAIG saber: Que la necessitat insubornable de portar un acurat control del moviment de la població, tant per respecte estadístic com pel de sanitar de les vivendes, ha determinat acord de 21 de febrer darrer pres per l'Ajuntament que m'honorà presidir, facultant a aquesta Alcaldia per a l'establiment d'unes normes generals, a l'estricta observança de les quals vindran obligats tots els propietaris per les mateixes. Per tant, he acordat disposar:

1. Sempre que una vivenda resti desocupada per haver-se traslladat l'inquilí, el propietari llogater ho comunicarà a l'Alcaldia.

2. Don l'Alcaldia, tan bon punt rebui l'anterior comunicació, disposarà que pel personal facultatiu sigui practicada l'oportuna inspecció a la vivenda desocupada. Si el resultat d'aquesta inspecció aconsella l'execució d'obres de reforma abans d'és-

COLISEU IMPERIAL

Empresa: CINE S - GIRONA

Grandiós programa extraordinari

per Dijous, 29 i Divendres 30 Març de 1934

La monumental pel·lícula, COPIA NOVA i EN COLORS, una meravella d'art de la cinematografia,

LA PASION

Vida, Pasi3n y Muerte de N. S. J.

Èxit mundial. 3.000 metres de pel·lícula.

ESTRENA de la superproducció CULTURAL i DOCUMENTAL.

SIMBA

Clavell

Preus, notes i hores de consuetud.

La sala serà aromatitzada per la perfumaria del Dr. SAGRERA amb perfume

Dia 31.— GRAN PROGRAMA D'ESTRENES.

El Rey de la suerte

El hombre que volvió

Camelos de África

per GEORGES MILTON

Comèdia dramàtica

Còmica

SUBSCRIPCIÓ

Girona: ciutat, 2 pts. mes; comarques, 6 pts. trimestre. — Resta d'Espanya, 12 pts. semestre. — Gibraltar, Portugal i Amèrica, 32 pts. any. — Països Unió Postal, 42 pts. any. — Altres països, 60 pts. any.

L'Autonomista

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELÈFON 121
GIRONA

OBSERVACIONS:

Tota la correspondència es dirigeix al Director. — Dels escrits publicats en seran responsables els autors. — No es tornen els originals. — Anuncis, reclams, remitits i esquelles a preus segons tarifa.

Crònica de Berlin

Es el racisme una teoria biològica?
Es va a crear a Alemanya una nova Església nacional?

El racisme és, o almenys vol ésser, una curiosa teoria biològica. Tracta de demostrar-ho així el professor von Uexkull, executor testamentari de Herr Houston Stewart Chamberlain, en la seva obra "Biologia de l'Estat", que acaba de publicar-se. Von Uexkull exerceix una influència sense límits sobre les teories nacional-socialistes i particularment, sobre Adolf Hitler.

El sistema teòric de l'autor esmentat, uneix el culte d'Hegel a l'Estat, els orígens del qual són més racionals i dialèctics, al principi orgànic que predomina en el pensament científic-filosòfic de Joan Wolfgan Goethe.

Von Uexkull compara en el seu llibre l'Estat amb un arbre, on els diferents cossos són les rames, i les fulles els ciutadans. Així, doncs, seguint la curiosa teoria uexkulliana, l'Estat deu ésser governat seguint les lleis naturals, mai per la voluntat expressa i llibèrrima de les majories. L'Estat deu vigilar la salut física i moral dels seus membres —individus o corporacions—, cuidar del desenvolupament de la població i del repartiment dels seus homes joves en les diverses careres i oficis. Diu que aquesta selecció delicadíssima no deu fer-la els professors, puix que solen confondre la facilitat d'expressió, el verbalisme

buert, i la vivesa memorialista, amb els veritables signes o indicacions de la verdadera capacitat i del positiu talent.

Segons aquest professor germànic, la llibertat de Premsa, el dret a la vaga i els partits polítics són les plaques de la humanitat i les epidèmies de l'Estat.

Von Uexkull, es permet aconsellar la lluita contra els excessos de la tècnica i els abusos del capitalisme, a més de la supressió d'aquestes "èlites" seleccionades i seleccionadores que impedeixen la unió, el contacte eficaç, dels elements inferiors amb els esperits nobles.

Acaba per dir, que per a què un Estat estigui ben regit i administrat deu tenir al front d'ell un monarca. Havia d'afegir: o un dictador com Adolf Hitler.

L'Església catòlica és la més rebel encara que sembli estrany, contra gran part d'aquestes teories que preconitza l'autor de "La biologia de l'Estat"; sobre tot, els catòlics alemanys són el focus principal de resistència contra el nacional-socialisme. Nombrosos fets semblen testimoniar-ho, a pesar del disret vel que la premsa del "Führer" ha tirat sobre tal assumpte, tals com els castics imposats a infinitat de sacerdots, la dissolució de societats catòliques, resistències incessants a la llei d'esterilització i conferències combatives d'altos dignitats del clergat alemany, com el Cardenal Faulhaber.

Rosenberg ha pronunciat últimament un discurs combatent la magnífica dissertació de l'esmentat car-

"Sólo lo bueno se abre camino"

Miles de personas curadas de estómago dicen así del DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

denal. Entre altres coses ha dit Rosenberg: "El nacional-socialisme solament respecta la fe de les Esglésies reconegudes per l'Estat; però també —i això és molt significatiu— la tendència que cerca les formes religioses noves."

Aquestes paraules han estat molt comentades a la capital del Reich. Ja que alludeixen a la creació d'una Església nacional alemanya. Què podrà ésser aquest nou mite germànic? Sembla que es tracta de quelcom intermig entre les dues confessions cristianes: la catòlica i la protestant, que actuarà sota el vigilant control de l'Estat nazi.

La lluita continua latent; però el nacional-socialisme anirà sense vacil·lacions contra qualsevol confesió religiosa que no reconeixi la dictadura del "Führer" i l'excel·lència dels valors aris.

SEGISMUND MORITZ

Bernardo Elcarte

ESPECIALISTA

en las enfermedades del OÍDO, NARIZ y GARGANTA.

CONSULTA DE 3 A 7 DE LA TARDE

Calle de Santa Eugenia, 1, 1.º

Los avisos fuera de dichas horas en el Hospital Militar.

REPARACIO DE TOTA CLASSE D'APARELLS DE RADIO

RADIO FADA

(L'aristocràcia de la Radio)

Magatzems Escatllar

RAMBLA LLIBERTAT, 30-CARRER MERCADERS, 6, 7 i 9

GIRONA

1196.—R. ORTEGA Y FRIAS

guiló—, sin el temor de causaros nuevos pesares y de dejaros sola en el mundo sin un corazón amigo que se interesase por vos, sin un brazo que os defendiese, no hubiera refrenado mis arrebatos, esta noche, junto al lecho de muerte del príncipe, después de haber echado en cara al rey su egoísmo y su hipocresía, en su presencia hubiera dado de puñaladas a Ruy Gómez, luego a su esposa, y al mismo Felipe II si osaba poner sobre mí sus manos; hubiese matado, destruido cuanto había cerca de mí, y gritando venganza y maldiciendo a esa turba de miserables aduladores y ambiciosos cortesanos, me habríais visto morir luchando y llamádoles cobardes. Pero vos, hermana mía, el cariño que os tengo y la gratitud contuvieron mi brazo y encerraron en mi pecho la sed de venganza que emponzoña mi corazón. Sólo un consuelo me queda, ya os lo he dicho, el de presenciar el castigo como he presenciado el crimen. Dejadme, pues, obrar; idos tranquila, que antes de media hora estaré a vuestro lado.

—¿Pero adónde vas?
—Al cerrar la ventana secreta por donde había entrado en la prisión del príncipe, vi que Ruy Gómez, aprovechándose de la confusión, se escapaba.

—Ya habrá huido.
—No, porque las puertas estarán bien guardadas—replicó el paje—. Además, el rey no le habrá dado tiempo para ello.

La doncella conocía bien el carácter de aquel extraordinario niño, y no quiso insistir. Pensó también que

EL DIABLO EN PALACIO.—1197

cuanta más ternura le demostrase, más lo turbaría, y la turbación podía serle fatal.

Estás resuelto—dijo—, y no intentaré disuadirte. Ya me ves serena, dándote ejemplo de valor.

—Gracias, señora, porque me hacéis un bien inmenso. No os detengáis porque los minutos son muy preciosos. Mucho cuidado, mucho silencio, y vos, capitán, mucho valor para morir defendiendo a doña Blanca. Salid.

El capitán, sin hablar una palabra, salió por entre los hierros, y de un brinco se encontró en el campo.

Blanca conoció que si se detenía para despedirse del paje le faltarían las fuerzas, y se dirigió rápidamente a la ventana, y sin esperar ayuda, se precipitó de un salto a la parte de afuera.

Luis se asomó, y aunque muy confusamente, pudo distinguir a sus amigos que se alejaron, perdiéndose en la oscuridad.

—¡Dios los proteja!—murmuró el hermoso niño.

Y de sus negros ojos brotó una lágrima.

Luego exhaló un suspiro, sacudió la cabeza, y entrando en la tenebrosa habitación, siguió con ligero paso el mismo estrecho y oculto camino que poco antes había atravesado con Blanca y el capitán.

La agitación del paje era cada vez más violenta.

Quizás iba a morir muy pronto.

ESTADISTICA DE ACCIDENTES DEL TRABAJO

En el mes de febrero último, la Caja Nacional de Seguro de Accidentes del Trabajo, ha recibido 15 notificaciones de accidentes, correspondiendo 56 a accidentes mortales y 59 a accidentes que han producido incapacidades permanentes para el trabajo.

De los accidentes referidos corresponden 9 a patronos no asegurados, 43 a patronos asegurados en la Caja Nacional, 29 a asegurados en Mutualidades patronales y 4 a asegurados en Compañías mercantiles. Las víctimas de accidentes fueron 114 españoles y 1 extranjero.

Los expedientes resueltos positivamente fueron 94. De ellos, 58 de muerte, importando los capitales 486.243'37 pesetas y las rentas anuales 73.578'46 pesetas, de las que son beneficiarios pensionistas 95 personas. El importe total de las rentas constituidas hasta la fecha asciende a 518.443'80 pesetas y los beneficiarios de las mismas son 1.154.

Las incapacidades permanentes parciales resueltas durante febrero fueron 13, con un importe de pesetas 216.957'98 y las permanentes, totales para la profesión 14, importando los capitales 220.225'67 pesetas.

El promedio actual de coste de las rentas para los derechohabientes de fallecidos es de 14.503'07 pesetas. La de mayor coste ascendió a 64.161'28 pesetas y la de menor coste a 944'00 pesetas. Por indemnizaciones de sepelio se han satisfecho 7.400'00 pesetas. En las rentas por incapacidad permanente, los promedios son: permanente parcial, 10.491'03 pesetas; permanente total, 17.786'37 pesetas y permanente absoluta 28.875'45 pesetas.

—DOS O TRES dispesers es necesario, Santa Clara, 7-1.er.— Tracte inmillorable.— Preu econòmic.

—EN LLOC cèntric de la Rambla cedexo espaiosa habitació.— Per a informes, Ciutadans 14, sabateria.

SAIZ DE CARLOS (STOMACAL)
Cura el dolor de estómago, acidez, dispepsia, vómitos, diarreas en niños y adultos, dilatación y úlcera del estómago; tonifica, ayuda a las digestiones y abre el apetito, siendo utilísimo su uso para todas las molestias de ESTÓMAGO e INTESTINOS

AIGUA MINERO - MEDICAL Y DE TAULA

ORIÓN
oligometàlica, radiactiva, la més fluorurada d'Europa
Sedant del sistema nerviós
Antifermentativa i desinfectant de l'aparell digestiu i de les vies urinàries

Casa Nouvilas. - Progrés, 8

PREUS CARN DE XAI

Costelles a	2'00 ptes.	400 grams
Cuixa »	1'60 »	»
Espatlla »	1'60 »	»
Pit i coll »	1'30 »	»

Especialitat en butifarres de carn crua

ATENCIÓ!

Ciutadans de Girona i comarca. Si voleu vestir bé i elegant, pagant els trajos de 150 pessetes solament a 17, tot seguit ho podeu aconseguir adquirint els cupons del Centre Comercial de Vendes «Sistema Giné», de Barcelona, que els nostres agents ofereixen al públic i que amb cooperació de l'acreditada Sastreria QUINTANA farà que d'avui endavant estigui resolt el problema del vestir.

No perdeu temps i informeu-vos tot seguit a la **Sastreria QUINTANA, Plaça de les Castanyes**

Les camises que fins avui han pagat a 13'50 Ptes. les podrà adquirir d'avui endavant a 1'50 Pta. advertint que totes les peces que vinguin a informar-se avans de fi de mes, poden obtenir les completament gratuïtes.

AQUEST ANUNCI ANUL·LA ELS ANTERIORS.